

MALAYSIA

Warta Kerajaan
SERI PADUKA BAGINDA
DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE
PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 43
No. 5

4hb Mac 1999

TAMBAHAN No. 19
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 88.

CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN
REPUBLIK UZBEKISTAN) 1999

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967[Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967[Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Uzbekistan) 1999.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Uzbekistan dengan tujuan memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Uzbekistan (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suaimanfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK UZBEKISTAN BAGI
PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN
PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI ATAS PENDAPATAN DAN KEUNTUNGAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN REPUBLIK UZBEKISTAN

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai atas pendapatan dan keuntungan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang adalah pemastautin bagi satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan dan keuntungan yang dikenakan oleh Negara Pejanji, tanpa mengira cara bagaimana cukai itu dilevikan.
2. Cukai yang tertakluk kepada Perjanjian ini adalah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) di Republik Uzbekistan:
 - (i) cukai atas pendapatan dan keuntungan enterpris, persatuan dan pertubuhan; dan
 - (ii) cukai pendapatan individu ke atas warganegara Republik Uzbekistan, warganegara asing dan orang tak bernegara;(kemudian daripada ini disebut “cukai Uzbekistan”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya yang serupa atas pendapatan dan keuntungan yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;
- (b) istilah “Uzbekistan” ertinya Republik Uzbekistan dan apabila digunakan dalam maksud geografi termasuklah wilayah, perairan wilayahnya dan ruang angkasa di atasnya di mana Republik Uzbekistan boleh menjalankan hak kedaulatan dan bidangkuasa termasuklah hak untuk menggunakan tanah bawahnya dan sumber alam mengikut undang-undang antarabangsa dan undang-undang Republik Uzbekistan;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Uzbekistan sebagaimana konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai seorang bagi maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan, usaha sama atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “enterpris suatu Negara Pejanji” dan “enterpris Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu enterpris yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu enterpris yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Uzbekistan, sebagaimana konteksnya menghendaki;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan mana-mana entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuatkuasa dalam suatu Negara Pejanji;

- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal, pesawat udara, keretapi atau kenderaan jalanraya yang dikendalikan oleh enterpris suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal, pesawat udara, keretapi atau kenderaan jalan raya itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi itu;
 - (j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal Republik Uzbekistan, Pengerusi Jawatankuasa Pencukaian Negara atau wakilnya yang diberikuasa.
2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang ia ada di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

KEMASTAUTINAN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
- (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang adalah pemastautin di Malaysia bagi maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal Uzbekistan, seseorang yang adalah pemastautin di Uzbekistan bagi maksud cukai Uzbekistan
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu adalah pemastautin bagi kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah berikut:
- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
 - (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-duanya, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dia adalah rakyat;
 - (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-duanya, maka pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusannya yang berkesan terletak.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan suatu enterpris secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.

2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:

- (a) suatu tempat pengurusan;
- (b) suatu cawangan;
- (c) suatu pejabat;
- (d) suatu kilang;
- (e) suatu bengkel;
- (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber alam lain termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan;
- (g) suatu kebun atau ladang;
- (h) suatu tapak bangunan atau pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan yang wujud selama lebih daripada 12 bulan.

3. Istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu;
- (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh enterpris yang lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan, atau pengumpulan maklumat, bagi enterpris itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi enterpris itu.

4. Suatu enterpris sesuatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika ia menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu selama lebih daripada 12 bulan yang berkaitan dengan suatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

5. Seseorang (selain daripada broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai) bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu enterpris Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika orang itu:

- (a) ada, dan menjalankan dengan lazimnya di Negara yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama enterpris itu, melainkan jika aktivitinya adalah terhad kepada pembelian barang-barang atau dagangan bagi enterpris itu;
- (b) menyenggara di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu yang darinya dia kerap memenuhi pesanan bagi pihak enterpris itu; atau
- (c) dia mengilang atau memproses barang-barang atas dagangan yang dipakai oleh enterpris di Negara yang mula-mula disebut itu.

6. Sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaan mereka.

Walau bagaimanapun, apabila aktiviti ejen sedemikian adalah ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak enterpris itu, dia tidaklah boleh dianggap ejen yang bertaraf bebas jika transaksi antara ejen dan enterpris itu tidak dibuat tanpa di bawah syarat-syarat yang bebas daripada apa-apa pengaruh.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang dipersoalkan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang kepadanya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam lain.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan harta tak alih dalam apa-apa cara lain.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu enterpris dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan diri bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika enterpris itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika enterpris itu menjalankan perniagaan seperti yang disebutkan terdahulu, keuntungan enterpris itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika ia adalah suatu enterpris yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau seumpamanya di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuhnya kebebasan dengan enterpris yang ia menjadi establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu enterpris bebas, setakat mana ia dengan semunasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang tersedia ada pada pihak berkuasa kompeten adalah tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang akan dikaitkan dengan establismen tetap suatu enterpris, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini bolehlah menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berkaitan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang melalui pelaksanaan sesuatu budibicara atau dengan sesuatu anggaran yang dibuat oleh pihak berkuasa kompeten, dengan syarat bahawa undang-undang hendaklah dipakai, setakat maklumat yang tersedia ada pada pihak berkuasa kompeten membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi enterpris itu.
6. Bagi maksud perenggan terdahulu, keuntungan yang akan dikaitkan kepada establismen tetap hendaklah ditentukan dengan cara yang sama setahun ke setahun melainkan jika ada alasan yang baik dan mencukupi sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara tersebut tidaklah boleh terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PENDAPATAN DARIPADA PENGANGKUTAN ANTARABANGSA

1. Pendapatan dan keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara, keretapi atau kenderaan jalanraya dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan dan keuntungan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan atau perniagaan bersama.

Perkara 9

ENTERPRIS BERSEKUTU

Jika—

- (a) suatu enterpris suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterpris Negara Pejanji yang satu lagi, atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterpris suatu Negara Pejanji dan suatu enterpris Negara Pejanji yang satu lagi.

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat yang dibuat atau dikenakan antara kedua-dua enterpris itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat antara enterpris bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, tetapi disebabkan syarat itu, telah terakru kepada salah satu daripada enterpris itu, tetapi, disebabkan oleh syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, boleh dimasukkan ke dalam keuntungan enterpris itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial dividen itu cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu.

Peruntukan perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak korporat lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagai pendapatan daripada syer melalui undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Jika suatu syarikat yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat kepada orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau mengenakan keuntungan syarikat yang belum diagihkan kepada suatu cukai ke atas keuntungan yang belum diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang belum diagihkan itu mengandungi kesemuanya atau sebahagiannya pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial faedah itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar faedah itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan faedah yang diperolehi oleh Kerajaan dari Negara yang satu lagi itu.

4. Bagi maksud perenggan 3 istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan Negeri;
- (ii) pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan berkanun;

- (iv) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM); dan
- (v) Bank Negara Malaysia.

(b) dalam hal Uzbekistan ertinya Kerajaan Republik Uzbekistan dan hendaklah termasuk:

- (i) pihak berkuasa tempatan;
- (ii) badan berkanun;
- (iii) Bank National Republik Uzbekistan bagi Aktiviti Ekonomi Asing; dan
- (iv) Bank Pusat bagi Republik Uzbekistan.

5. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagar secara gadai-janji atau tidak; dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur.

6. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial faedah itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara itu, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Faedah hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya adalah Negara Pejanji itu sendiri, suatu pecah bahagian pentadbiran, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengan keterhutangan yang ke atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan, dan faedah itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun faedah yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya ia telah dibayar, melebihi amaun yang mungkin telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun faedah yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis pembayaran yang diterima sebagai balasan bagi:
 - (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, rahsia formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta kerja saintifik, atau bagi penggunaan atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan, atau saintifik, atau bagi maklumat mengenai pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik;
 - (b) penggunaan, atau hak untuk menggunakan filem sinematograf, filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta kerja kesusasteraan atau kesenian.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, suatu pecah bahagian pentadbiran, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya kewajipan untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun royalti yang dibayar, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya mereka dibayar, melebihi amaun yang mungkin telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

KEUNTUNGAN DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Keuntungan daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, bolehlah dicukai di Negara Pejanji di mana harta itu terletak.

2. Keuntungan daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang enterpris Negara Pejanji ada di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia ada pada pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan profesional, termasuk apa-apa keuntungan daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau dengan keseluruhan enterpris) bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi.
3. Keuntungan daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh enterpris suatu Negara Pejanji dalam lalulintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara tersebut hendaklah hanya boleh dicukaikan di Negara Pejanji yang enterpris itu menjadi pemastautin.
4. Keuntungan daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset selain daripada apa yang disebut dalam perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini hendaklah hanya boleh dicukaikan di Negara Pejanji yang pemberimiliknya itu adalah pemastautin.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI TANGGUNGAN

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 15, 16, 17, 18, 19 dan 20 saraan (selain daripada pencen) yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri (termasuk profesional) hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika perkhidmatan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika perkhidmatan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan (selain daripada pencen) yang diperolehi oleh individu yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri (termasuk profesional) yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan bermula atau berakhir dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak seseorang yang bukannya pemastautin di Negara yang satu lagi; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh orang yang membayar saraan itu di Negara yang satu lagi.
3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan yang diperolehi berkenaan dengan apa-apa pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau dalam pesawat udara, keretapi atau kenderaan jalanraya yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

4. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas pakar, perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor gigi dan akauntan.

Perkara 15

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan lain-lain pembayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah atau, badan yang seumpamanya, akan suatu syarikat yang adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 16

ARTIS DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 14 pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti artis teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan atau berkaitan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada orang yang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7 dan 14 dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada kumpulan wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu pecah bahagian pentadbiran, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

Perkara 17

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 18, apa-apa pencen dan saraan lain yang seumpamanya yang dibayar sebagai balasan bagi pekerjaan yang lalu kepada pemastautin suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

Perkara 18

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu pecah bahagian pentadbiran atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau pecah bahagian pentadbiran atau suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan tersebut hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima itu adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:

- (i) adalah rakyat Negara yang satu lagi itu; atau
- (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau pecah bahagian pentadbiran atau suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau suatu pecah bahagian pentadbiran atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

3. Peruntukan Perkara 14, 15 dan 17 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

Perkara 19

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang individu yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang hadir sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan yang seumpamanya diiktirafkan di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang peranti perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada kerajaan salah satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara;

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap:

- (i) semua peremitan dari luar negara bagi maksud penyenggaraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi Dolar US 3000 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan yang dilaksanakan itu berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud penyelenggaraannya.

Perkara 20

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang, atas jemputan universiti, kolej, institusi awam yang wujud terutamanya bagi maksud penyelidikan atau lain-lain institusi awam yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan awam sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan sedemikian yang tertakluk kepada cukai dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan sedemikian dilakukan bagi faedah persendirian seseorang atau orang tertentu.

Perkara 21

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan sedemikian diperolehi daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ianya boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 22

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain dari Malaysia, cukai Uzbekistan yang kena dibayar di bawah undang-undang Uzbekistan dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Uzbekistan hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang adalah pemastautin Uzbekistan kepada suatu syarikat yang adalah pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Uzbekistan yang kena dibayar oleh syarikat tersebut berkenaan dengan pendapatannya daripada mana dividen itu dibayar. Kredit itu hendaklah, walau bagaimanapun tidak melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana dikira sebelum kredit diberikan, yang sesuai kepada butiran pendapatan sedemikian.
2. Bagi maksud perenggan 1, istilah “cukai Uzbekistan yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk amaun cukai yang kena dibayar di Uzbekistan sekiranya ia tidak dikecualikan atau dikurangkan mengikut peruntukan Perjanjian ini dan di bawah insentif khas yang diperuntukkan oleh undang-undang Uzbekistan yang berkuatkuasa pada tarikh tandatangan Perjanjian ini atau peruntukan lain yang akan diperkenalkan kemudiannya di Uzbekistan bagi pengubahsuaian, atau penambahan kepada undang-undang itu setakat yang itu dipersetujui oleh pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang sebahagian besarnya bersifat seumpama.

3. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang Uzbekistan berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Uzbekistan bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Uzbekistan, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Uzbekistan berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Uzbekistan yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang adalah pemastautin Malaysia kepada suatu syarikat yang adalah pemastautin Uzbekistan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi sesuatu syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya daripada mana dividen itu dibayar. Kredit itu walau bagaimanapun hendaklah tidak melebihi bahagian cukai Uzbekistan itu, sebagaimana dikira sebelum kredit diberikan, yang sesuai kepada butiran pendapatan sedemikian.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang akan, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada sumber di Malaysia sekiranya pendapatan itu tidak dikenakan cukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Malaysia yang berkuatkuasa pada tarikh tandatangan Perjanjian ini atau mana-mana peruntukan lain yang akan diperkenalkan kemudiannya di Malaysia bagi pengubahsuaian, atau penambahan kepada, undang-undang tersebut setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji yang sebahagian besarnya bersifat seumpamanya.

Perkara 23

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.

2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang suatu enterpris suatu Negara Pejanji ada di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas enterpris Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidaklah boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberikan kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaian berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri.

3. Enterpris suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya enterpris lain yang seumpamanya daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.

4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dimaksudkan untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.

Perkara 24

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara yang dia adalah pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 23, kepada Negara yang dia adalah rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan yang pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaaian tidak mengikut peruntukan Perjanjian.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapatinya sebagai berjustifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk pengelakan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian.
3. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian. Mereka boleh juga berunding bersama-sama bagi penghapusan pencukaaian dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian.
4. Pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan dalam perenggan yang terdahulu.

Perkara 25

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang bertukar itu hendaklah dikira sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuklah mahkamah atau pihak berkuasa yang mengulangkaji) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubungan dengan, cukai yang tertakluk kepada Perjanjian. Mana-mana orang atau pihak berkuasa berkenaan hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud itu.

2. Tiada dalam mana-mana hal pun peruntukan perenggan 1 ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas Negara Pejanji kewajiban:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia dagangan, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesional atau proses dagangan, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 26

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSUL

Tiada apa-apa jua pun dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai diplomatik atau pegawai konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 27

MULA BERKUATKUASA

Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain melalui saluran diplomatik akan penyempurnaan prosedur yang dikehendaki oleh undang-undangnya untuk menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang terkemudian pemberitahuan ini dan hendaklah dengan itu berkuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, kepada pendapatan yang diperolehi pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutan tahun yang Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (b) berkenaan dengan lain-lain cukai atas pendapatan, kepada cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua berikutan tahun yang Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang kemudiannya.

Perkara 28

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa bagi tempoh masa yang tidak tetap, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun

kalender selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam keadaan sedemikian Perjanjian hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, kepada pendapatan yang diperolehi pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutan tahun di mana notis diberi;
- (b) berkenaan dengan lain-lain cukai atas pendapatan, kepada cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran mulai pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua berikutan tahun di mana notis diberi.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 6 haribulan Oktober 1997, setiapnya dalam bahasa Melayu, Uzbek dan Inggeris, kesemua teks adalah sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI KERAJAAN
REPUBLIK UZBEKISTAN

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Uzbekistan bagi Pengelakan Cukai Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai atas Pendapatan dan Keuntungan, yang bertandatangan telah bersetuju bahawa peruntukan yang berikut hendaklah menjadi sebahagian integral Perjanjian.

1. Berkaitan dengan perenggan 1 Perkara 7 “Keuntungan Perniagaan”, tiada apa-apa jua dalam Perkara itu boleh menghalang Negara Pejanji daripada mengenakan cukai atas keuntungan yang diperolehi Negara itu daripada penjualan barangan atau dagangan yang sama atau seumpama jenisnya di Negara itu sebagaimana yang telah dijual melalui establismen tetap di Negara Pejanji itu dengan syarat bahawa penjualan tersebut tidak dijalankan dengan secara nyata melalui establismen tetap itu semata-mata bagi maksud mengurangkan cukai establismen tetap itu.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 6 haribulan Oktober 1997, setiapnya dalam bahasa Melayu, Uzbek dan Inggeris, kesemua teks adalah sama sahiknya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI KERAJAAN
REPUBLIK UZBEKISTAN

Dibuat 8 Februari 1999.
[Perb. 0.6869/75 (50); PN(PU²)80-A/11]

DATO' MUSTAPA BIN MOHAMED
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65_A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967

AND

PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF UZBEKISTAN) ORDER 1999

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967[Act 53] and subsection 65_A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967[Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Uzbekistan) Order 1999**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Uzbekistan with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Uzbekistan tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND PROFITS

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and profits, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income and profits imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in Malaysia:

(i) the income tax; and

(ii) the petroleum income tax:

(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);

(b) in the Republic of Uzbekistan:

(i) the tax on income and profits of enterprises, associations and organizations; and

(ii) the individual income tax on the citizens of the Republic of Uzbekistan, foreign citizens and stateless persons;

(hereinafter referred to as “Uzbekistan tax”).

3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income and profits which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “Uzbekistan” means the Republic of Uzbekistan and by the use in the geographical sense includes its territory, the territorial waters and air space over them where the Republic of Uzbekistan may exercise sovereign rights and jurisdiction including rights to use the subsoil and natural resources in accordance with international law and the laws of the Republic of Uzbekistan;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Uzbekistan as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate, joint venture or any other entity which is treated as a body corporate for tax purpose;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Malaysian tax or Uzbekistan tax, as the context requires;
- (h) the term “national” means:
 - (a) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (b) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contract- ing State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship, aircraft, railway or road vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft, railway or road vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

(j) the term “competent authority” means:

(i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
and

(ii) in the case of the Republic of Uzbekistan, the Chairman of the State Taxation Committee or his authorised representative.

2. In the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

(a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and

(b) in the case of Uzbekistan, a person who is resident in Uzbekistan for the purposes of Uzbekistan tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows.

(a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project, which exists for more than 12 months.
3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.
4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than 12 months in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting

State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:

- (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;
- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise; or
- (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INCOME FROM INTERNATIONAL TRANSPORTATION

1. Income and profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft, railway or road vehicle in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Paragraph 1 shall also apply to income and profits derived by a resident of a Contracting State from its participation in a pool or a joint business.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where —

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government":

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;
- (iv) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); and
- (v) the Bank Negara Malaysia;

(b) in the case of Uzbekistan means the Government of the Republic of Uzbekistan and shall include:

- (i) the local authorities;
- (ii) the statutory bodies;
- (iii) the National Bank of the Republic of Uzbekistan for Foreign Economic Activities; and
- (iv) the Central Bank of the Republic of Uzbekistan.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent

establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, an administrative subdivision, a local authority or a statutory body thereof or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred and such interest is borne by such permanent establishment then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for the information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, films or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, an administrative subdivision, a local authority or statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

4. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 15, 16, 17, 18, 19 and 20, remuneration (other than a pension) derived by an individual who is a resident of one of the

other Contracting States in respect of personal (including professional) services shall be taxable only in that Contracting State unless the services are performed in the other Contracting State. If the services are so performed, such remuneration as is derived in respect thereof may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration (other than a pension) derived by an individual who is a resident of one of the Contracting States in respect of personal (including professional) services performed in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of a person who is not a resident of that State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the person paying the remuneration has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft, railways or road vehicles operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

4. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Article 14 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, an administrative subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 17

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, any pension and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or an administrative subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

(i) is a national of that other State; or

(ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or an administrative subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that state.

3. The provisions of Articles 14, 15 and 17 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 3000 US dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 20

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Uzbekistan tax payable under the laws of Uzbekistan and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Uzbekistan shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Uzbekistan to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Uzbekistan tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term “Uzbekistan tax payable” shall be deemed to include the amount of tax payable in Uzbekistan had it not been exempted or reduced in accordance with the provisions of this Agreement and under special incentives provided by the Uzbekistan laws which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Uzbekistan in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

3. Subject to the laws of Uzbekistan regarding the allowance as a credit against Uzbekistan tax of tax payable in any country other than Uzbekistan, Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of Uzbekistan in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against Uzbekistan tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Uzbekistan and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Uzbekistan tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Malaysian laws which were in force on the date signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practise of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the latter of these notifications and shall thereupon have effect:

- (a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

- (b) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

Article 28

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event the Agreement shall cease to have effect:

- (a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (b) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Government, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 6th day October of 1997, each in the Malay, the Uzbek and the English languages, all texts being equally authentic. In the event of divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Uzbekistan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Profits, the undersigned have agreed that the following provision shall form an integral part of the Agreement.

1. In connection with paragraph 1 of Article 7 "Business Profits", nothing in that Article shall prevent the Contracting State from imposing tax on profits derived from sales in that State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through a permanent establishment in that Contracting State provided that those sales are evidently not conducted through that permanent establishment merely for the purpose of reducing the tax of the permanent establishment.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 6th day of October of 1997, each in the Malay, the Uzbek and the English languages, all texts being equally authentic. In the event of divergence in the interpretation and the application of this Protocol, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Made 8 February 1999.

[Perb. 0.6869/75(50); PN(PU²)80-A/11]

DATO' MUSTAPA BIN MOHAMED
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]